

Говор високог представника на комеморацији поводом 20. годишњице геноцида у Сребреници

Вриједи изговорена ријеч.

Данас смо дошли у Сребреницу

Данас смо дошли у Сребреницу да испоштујемо најстарије право познато човјечанству – право на достојанствен укоп.

Данас смо дошли у Сребреницу да се сјетимо свих невиних људи страдалих у овом рату, јер кад их се не бисмо сјећали, то би било као да су по други пут убијени.

Данас смо дошли у Сребреницу да убијенима, у свом сјећању, опет дамо глас.

Данас смо дошли у Сребреницу да опет кажемо да се овдје десило систематско и организовано убијање, сребренички геноцид, и то из једног јединог разлога, зато што су жртве били Бошњаци.

Данас смо дошли у Сребреницу да потврдимо: нема лоших народа, само лоших појединаца.

Такође смо дошли у Сребреницу да захвалимо онима који су зауставили рат у Босни и Херцеговини.

Данас смо дошли у Сребреницу да потврдимо истину о ономе што се десило, јер само нас истина може ослободити. Само нам истина може бити компас који нас усмјерава. Само се на основу истине могу постићи поштовање и помирење.

Данас смо дошли у Сребреницу да ојачамо процес оздрављења: Срба, Бошњака, Хрвата и других, али и

међународне заједнице, која такође носи дио одговорности, као што је то недавно рекао генерални секретар УН-а.

Данас смо дошли у Сребреницу да подржимо опрост, али да не заборавимо.

Такође смо дошли у Сребреницу да тражимо опрост и да молимо за жртве.

Данас смо дошли у Сребреницу да пружимо руке и градимо мостове, а не зидове.

Данас смо дошли у Сребреницу да кажемо: никад више и да окренемо нову страницу, да започнемо ново стољеће, као што су Французи и Њемци урадили након Другог свјетског рата. Некада велики непријатељи данас су стубови Европе.

Данас кажемо не подјелама. Данас, јаче него икада, показујемо опредијељеност за реинтегрисану Босну и Херцеговину.

Такође смо дошли у Сребреницу да кажемо да Босна и Херцеговина има евроатлантску будућност и да су ова земља и њени људи дио европске архитектуре.

Дошли смо у Сребреницу, сви ми из европске породице и шире; дошли смо да кажемо људима Босне и Херцеговине: ви сте дио нас и ми смо дио вас; да кажемо да, поштујући мртве, поштујемо живе.